

XXXIII. LINEA MERI- DIANA.

Feldius in Sphar. p. m. 92. &c. Lineam meridiana-
m , & per hanc quatuor cardines
mundi ex motu solis communi & diurno in-
quirere.

Idem modus est: quando in plana super-
ficie, ex uno centro ducuntur circuli distan-
tia ejusvis, & in eodem centro erigitur sty-
lus ad angulos rectos: quod tunc fiet, quan-
do ejus cacumen æqualiter remotum fuerit
à circumferentiâ cujuslibet circuli circum-
ducti. Deinde ante meridiem observa-
tur extremas umbræ, donec ad amissimam
circumferentiâ alicujus circuli tangat: co-
que in loco punctum constituitur. Rursus
post meridiem notatur iterum umbræ extre-
mitas, quando in circumferentiâ ejusdem
circuli præcisè ceciderit. His ita peractis,
dividitur arcus duobus illis punctis inter-
ceptus, in duas æquales partes, duciturque
recta à centro, in quo gnomon consistit us-
que ad illud punctum divisionis. Daturq;
linea meridiana quaesita. Hoc modo de-
viatio